

شهید حجت الاسلام والمسلمین علی رازینی رحمته الله

حجت الاسلام والمسلمین علی رازینی، متولد ۱۳۳۲ در شهر «رَزَن» در استان همدان و از شخصیت‌های برجسته و انقلابی نظام جمهوری اسلامی ایران، نقش مهمی در مبارزه با جرایم امنیتی، گروه‌های تروریستی و عوامل نفوذی ایفا کرد. وی در دهه ۶۰، دوران اوج فعالیت‌های ضد انقلاب، مسئولیت‌های کلیدی در دستگاه قضایی بر عهده داشت و در محاکمات مربوط به گروه‌هایی مانند سازمان منافقین (مجاهدین خلق) و جواسیس بیگانگان، تصمیمات قاطعانه‌ای اتخاذ نمود. وی به‌عنوان قاضی مقتدر و متعهد به آرمان‌های انقلاب، بارها هدف سوء قصد دشمنان قرار گرفت؛ از جمله در سال ۱۳۷۷ که در یک حمله تروریستی مجروح شد و رهبر انقلاب، آیت الله خامنه‌ای، از او در بیمارستان عیادت کرد که نشان‌دهنده جایگاه ویژه وی در نظام بود.

شهید رازینی در طول سال‌های خدمت خود، به‌ویژه در دیوان عالی کشور، اقدامات گسترده‌ای برای مقابله با عوامل وابسته به رژیم صهیونیستی، آمریکا و گروه‌های تروریستی انجام داد. او در مناصبی همچون ریاست دیوان عدالت اداری، دادستانی، ریاست سازمان قضایی نیروهای مسلح و ریاست دادگاه ویژه روحانیت خدمت کرد. همچنین در رسیدگی به جرایم مرتبط با جنگ و نفوذ خراب‌کاران، نقش مؤثری داشت.

درنهایت، او صبح روز شنبه ۲۹ دی ۱۴۰۳، در یک عملیات تروریستی برنامه‌ریزی‌شده در دیوان عالی کشور به‌همراه حجت الاسلام مقیسه به شهادت رسید.

شهید حجت الاسلام محمد مقیسه رحمته الله

حجت الاسلام محمد مقیسه، متولد ۱۳۳۵ در روستای مقیسه نزدیک سبزوار، روحانی و قاضی ایرانی بود که به‌عنوان رئیس شعبه ۵۳ دیوان عالی کشور فعالیت می‌کرد. او از چهره‌های سرشناس قوه قضائیه بود و در پرونده‌های مهمی مانند فعالان سیاسی، چهره‌های رسانه‌ای و اعضای سازمان منافقین نقش داشت.

وی از سال ۱۳۶۰ در دادسرای انقلاب اسلامی شروع به‌کار کرد و در طول بیش از ۳۰ سال فعالیت قضایی، سمت‌هایی مانند دادیار زندان اوین، ناظر زندان قول حصار و ریاست شعبه دادگاه حجاب و ماهواره را بر عهده داشت. حجت‌الاسلام مقیسه همچنین در فهرست تحریم‌های دولت ایالات متحده آمریکا قرار گرفت. او در طول جنگ ایران و عراق نیز در مناطق عملیاتی حضور داشت.

در نهایت، او صبح روز شنبه ۲۹ دی ۱۴۰۳، در یک عملیات تروریستی برنامه‌ریزی‌شده در دیوان عالی کشور، به‌همراه حجت الاسلام والمسلمین علی رازینی به شهادت رسید.

شهید حجت الاسلام محمد صباحی رحمته الله

حجت‌الاسلام محمد صباحی در فروردین‌ماه ۱۳۵۲ در شهر قادرآباد از توابع شهرستان خرم‌بید استان فارس، در خانواده‌ای مؤمن دیده به جهان گشود.

وی پس از اتمام تحصیلات دبیرستان، در سال ۱۳۷۲ وارد حوزه علمیه کازرون شد و دروس مقدماتی را در این شهر فرا گرفت و برای ادامه تحصیلات حوزوی، به قم مهاجرت کرد و پس از اتمام دوره سطح، دروس خارج فقه و اصول و معارف الهی را نزد اساتید بزرگی همچون آیات عظام مکارم شیرازی، سبحانی تبریزی و جوادی آملی آموخت.

حجت‌الاسلام صباحی از سال ۱۳۸۹، به امامت جمعه شهر خرامه منصوب شد و بیش از ۹ سال به خدمت صادقانه به مردم آن دیار پرداخت. در همین دوران، معاونت اجرایی دفتر نماینده ولی‌فقیه در استان فارس را نیز بر عهده داشت.

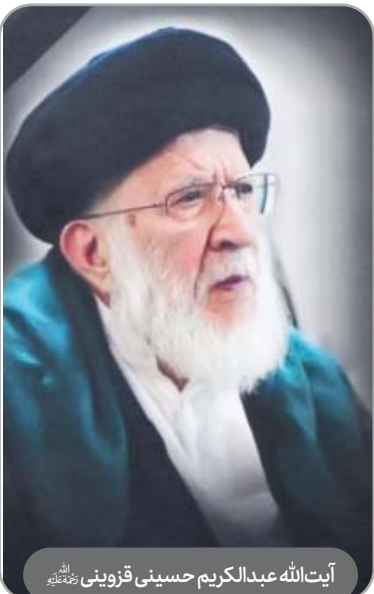
پس از شهادت مظلومانه حجت‌الاسلام شیخ محمد خرسند در سحرگاه ۲۳ رمضان ۱۳۹۸ (مصادف با خردادماه)، حجت‌الاسلام صباحی به امامت جمعه کازرون منصوب شد و در طول ۵ سال گذشته، خدمات گسترده‌ای را به مردم ارائه کرد. این امام جمعه محبوب در روز جمعه ۴ آبان‌ماه ۱۴۰۳، پس از اقامه نماز جمعه، توسط فردی شرور مورد حمله مسلحانه قرار گرفت و با اصابت تیر به سرش، به شهادت رسید.

شهید حجت الاسلام محمدعلی ادیب لاهیجی رحمته الله

حجت‌الاسلام شهید محمدعلی ادیب لاهیجی کوشالی دهشالی گیلانی (با نام اصلی خدایخش فتحی‌پور لنگرودی) از چهره‌های برجسته دینی و علمی گیلان بود. لقب «ادیب» را آیت‌الله شهید بهشتی رحمته الله به او اعطا کرد. وی در سال ۱۳۲۲ شمسی در خانواده‌ای متدین در روستای کوشال لاهیجان متولد شد. پدرش محمدجان فتحی‌پور، کشاورزی متدین بود که بعداً به دهشال (منطقه‌ای مشهور در کشت برنج) مهاجرت کرد. نیاکان و خویشان او، از جمله شیخ عبدالحسین عترتی کوشالی و فرزندان، از شخصیت‌های مذهبی منطقه بودند.

ادیب لاهیجی سال‌ها در حوزه علمیه لاهیجان تدریس کرد و شاگردان بسیاری پرورش داد. از نیات او ساخت حوزه علمیه در سوسنان زیرکوه بود که با فروش خانه‌اش آغاز شد؛ اما محقق نشد.

وی در علوم عقلی، منطق، ریاضیات و تفسیر قرآن تبحر داشت و آثاری مانند تفسیر عددی سوره قدر و دو جلد کتاب در این زمینه از او به‌یادگار مانده است. اشعار او در دوران دفاع

شهید حجت‌الاسلام محمد صباحی رحمته اللهشهید حجت‌الاسلام محمد مقیسه رحمته اللهشهید حجت‌الاسلام علی رازینی رحمته اللهآیت‌الله علی نیری رحمته اللهشهید حجت‌الاسلام محمد باصری رحمته اللهشهید حجت‌الاسلام ادیب لاهیجی رحمته اللهآیت‌الله علی بحرینی دشتی رحمته اللهآیت‌الله عبدالکریم حسینی قزوینی رحمته اللهآیت‌الله سیدفاضل حسینی میلانی رحمته اللهآیت‌الله سیدفاضل حسینی میلانی رحمته الله

آیت‌الله سیدفاضل حسینی میلانی، رئیس کالج بین‌المللی مطالعات اسلامی (۱۴۰۳-۱۳۲۳ ش)، از عالمان برجسته شیعه و چهره‌های علمی بین‌المللی، در کربلا متولد شد.

وی فرزند سید محمدحسین میلانی و نوه آیت‌الله سید محمدهادی میلانی و نواده آیت‌الله سید محمدصادق قزوینی (شهید ۱۹۸۰م توسط صدام) بود. تحصیلات دینی را در نجف نزد پدربرگش و اساتیدی چون آیت‌الله خویی، شیخ کاظم تبریزی و شیخ مجتبی لنگرانی رحمته الله آغاز کرد و در دانشکده فقه نجف تا ۱۹۶۸م ادامه داد. سپس برای تحصیلات آکادمیک به دانشگاه آکسفورد رفت و دکترای فلسفه گرفت.

وی بیش از سه دهه در انگلیس فعالیت داشت و به‌عنوان استاد فقه دانشگاه کمبریج، رئیس کالج بین‌المللی مطالعات اسلامی لندن و مسئول بنیاد آیت‌الله خویی در این کشور شناخته می‌شد. از دیگر مسئولیت‌هایش، تدریس در دانشگاه‌های مستنصریه بغداد، نجف و کالج اسلامی لندن و نمایندگی آیت‌الله خویی در مؤسسه فاطمه‌الزهراء علیها السلام بود.

یکی از اقدامات فرهنگی آیت‌الله میلانی، تأسیس مؤسسه «مرکز الرسالة» در قم بود. وی درباره‌ی علت تأسیس این مرکز دینی می‌گوید: «مردم مسلمان عراق، به‌ویژه شیعیان، در دوران حکومت ظالمانه‌ی صدام، از انجام هرگونه فعالیت فرهنگی محروم بودند. به همین دلیل، در راستای بیداری و آگاهی شیعیان، خصوصاً جوانان، اقدام به تأسیس این مؤسسه کردیم. در این مرکز، جزوات ارزشمندی به زبان عربی چاپ و به عراق ارسال می‌شد.» و پس از سقوط رژیم صدام، این جزوات جایگاه ویژه‌ای در میان مردم، به‌ویژه جوانان مسلمان و علاقه‌مند، پیدا کرد.

از آثارش می‌توان به «محاضرات فی فقه الإمامیه» و «فاطمه‌الزهراء أم آبیه‌ها» اشاره کرد که نقش او در ترویج فقه امامیه و مطالعات اسلامی در غرب را برجسته می‌سازد. فعالیت‌های علمی و مذهبی او، به‌ویژه در تقرب فرهنگ اسلامی و غربی، از میراث‌های ماندگارش محسوب می‌شود.

وی در ۱۲ شهریور ۱۴۰۳ش مصادف با رحلت پیامبر صلی الله علیه و آله درگذشت و پس از تشییع در انگلیس، به خاک سپرده شد.

آیت‌الله سید عبدالکریم حسینی قزوینی رحمته الله

آیت‌الله سید عبدالکریم حسینی قزوینی در ۲۰ صفر ۱۳۶۰ قمری در نجف اشرف متولد شد. تحصیلات دینی را نزد پدرش آیت‌الله سید محمدرضا قزوینی آغاز کرد و سپس در دانشکده فقه نجف، محضر استادانی چون شیخ محمدرضا مظفر (مؤسس دانشکده) را درک نمود. او همچنین در درس‌های آیت‌الله سید محمدتقی حکیم، شیخ محمدتقی ایروانی، و دروس خارج فقه و اصول شهید صدر و آیت‌الله خویی رحمته الله شرکت کرد.

این فقیه برجسته، علاوه بر فعالیت‌های علمی با تألیف کتاب‌هایی در تبیین اسلام ناب، به مبارزه فکری با جریان‌های انحرافی مانند مارکسیسم پرداخت و با برگزاری جلسات تبلیغی برای نخبگان و جوانان، در حفظ اعتقادات دینی آنان کوشید. وی به مسائل اجتماعی نیز توجه ویژه‌ای داشت و با مشارکت در امور خیریه ازجمله ساخت مسجد، مدرسه و ایجاد صندوق‌های قرض‌الحسنه در عراق، ایران و عمان، به یاری محرومان شتافت. آیت‌الله قزوینی به‌عنوان نماینده مراجع تقلید در عراق و دیگر کشورهای اسلامی فعالیت می‌کرد و وکالت‌های متعدد از مراجع عظام داشت که نشان‌دهنده اعتماد بالای جامعه علمی و دینی به ایشان بود.

سرانجام این عالم مجاهد در ۲۸ تیر ۱۴۰۳ شمسی در قم درگذشت. پیکر وی روز بعد از مسجد امام حسن عسکری علیه السلام تا حرم حضرت معصومه علیها السلام تشییع و سپس برای دفن به نجف اشرف منتقل شد.

آیت‌الله شیخ علی بحرینی دشتی رحمته الله

علی بحرینی دشتی، فرزند احمد، در سال ۱۳۴۹ هجری قمری (مصادف با ۱۳۰۷ هجری شمسی) در روستای کردوان علیا از توابع شهرستان دشتی در استان بوشهر به دنیا آمد. پدر ایشان، عالم زاهد حجت‌الاسلام والمسلمین شیخ احمد بحرینی، از شخصیت‌های برجسته و مورد احترام زمانه خود بود. علی بحرینی در حدود هشت‌سالگی مادر خود را از دست داد و تحت تربیت و حمایت پدرش پرورش یافت. در سال ۱۳۶۹ هجری قمری، به‌همراه برادرش حاج شیخ عبدالمهدی بحرینی، برای ادامه تحصیل راهی نجف اشرف شد و در آنجا به فراگیری کتاب‌هایی همچون «جامع‌المقدمات» پرداخت. شرح النموذج را نزد آیت‌الله حاج شیخ عباس محمودی و صمدیه را نزد آیت‌الله حاج شیخ محمد محمودی آموخت.

اساتید سطوح عالی و خارج ایشان، به‌ترتیب آیات عظام سیستانی، مجتبی لنگرانی، راستی کاشانی، کاظم تبریزی و صحرایی بادکوبه‌ای بودند. آثار قلمی نفیس ایشان که برگرفته از تقریرات دروس خارج اساتیدش بود، شامل کتاب‌هایی همچون «اخلاق» با موضوع تهذیب نفس و «مشایخ ثقات» در احوالات علمای کردوان است.

وی پس از درخواست اهالی متدین شهرستان گناوه، دعوت ساکنان آن دیار را پذیرفت و در بندر گناوه ساکن شد. در مسجد ولی‌عصر علیه السلام به تبلیغ و ترویج معارف اهل بیت علیهم السلام پرداخت. آیت‌الله بحرینی، در هفتم اسفندماه ۱۴۰۳ هجری شمسی (مصادف با ۲۶ شعبان‌المعظم ۱۴۴۶ هجری قمری) در سن ۹۷ سالگی دار فانی را وداع گفت و به دیار باقی شتافت.

نقش مهمی در تربیت و تشویق او به تحصیل علوم دینی داشت. وی تحصیلات خود را از مکتب‌خانه آغاز کرد و پس از فراگیری قرآن و ادبیات فارسی، برای ادامه تحصیلات حوزوی به همدان و سپس قم مهاجرت کرد. در قم، در مدرسه علمیه دارالشفاء ساکن شد و دروس سطح و خارج فقه و اصول را نزد استادان بزرگی مانند آیات عظام بروجرودی، امام خمینی و محقق داماد رحمته الله فرا گرفت. او همچنین در علوم عقلی نیز تبحر یافت و از درس‌های اسفار علامه طباطبایی رحمته الله بهره برد.

آیت‌الله نیری در طول سال‌های تحصیل خود، از محضر استادان برجسته‌ای بهره‌مند شد و با بسیاری از علما و فضایی زمان خود رابطه دوستی داشت. وی سال‌ها در حوزه علمیه قم به تدریس دروس مقدمات و سطح پرداخت و شاگردان بسیاری را تربیت کرد. از جمله فعالیت‌های فرهنگی او، تدوین مجموعه پنج جلدی «مجمع المسائل» است که حاوی استفتانات از آیت‌الله گلپایگانی است. پس از درگذشت آیت‌الله گلپایگانی، وی به دفتر آیت‌الله صافی گلپایگانی پیوست و سال‌ها به پاسخ‌گویی به سؤالات شرعی مردم مشغول بود.

در عرصه سیاسی، آیت‌الله نیری از شاگردان امام خمینی رحمته الله بود و در مبارزات انقلابی مشارکت فعال داشت. او با سخنرانی‌های خود در مناطق مختلف، از جمله رفسنجان، خشم ساواک را برانگیخت و به‌همراه استاد ثابتی، به دیدار تبعیدی‌های رژیم پهلوی، از جمله مقام معظم رهبری، رفت.

آیت‌الله نیری رحمته الله حضوری فعال و پیوسته در عرصه فرهنگی داشته‌اند. ایشان سال‌ها در حوزه‌ی علمیه‌ی قم به تدریس دروس مقدمات و سطح اشتغال داشته و شاگردان بسیاری را پرورش داده‌اند که امروز به‌عنوان چهره‌های علمی و دینی در خدمت مکتب اسلام هستند.

از برجسته‌ترین فعالیت‌های فرهنگی ایشان، تدوین مجموعه‌ی پنج‌جلدی «مجمع‌المسائل» است که حاوی استفتانات از مرجع عالی‌قدر، آیت‌الله‌العظمی سید محمد رضا گلپایگانی رحمته الله می‌باشد. این اثر ارزشمند، حاصل تلاش ایشان و جمعی از اساتید حوزه‌ی علمیه‌ی قم است و به‌عنوان یکی از منابع مهم فقهی مورد توجه قرار گرفته است.

وی سرانجام در ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ در سن ۹۴ سالگی درگذشت و به دیار باقی شتافت.

مقدس میان رزمندگان محبوب بود. ادیب لاهیجی قریب ۵۰ سال امام جماعت مسجد آقاسیدحسین لاهیجان بود و به‌خاطر اخلاق نیکو، متانت و تواضع مورد احترام مردم بود. این عالم ربانی در ۹ مرداد ۱۴۰۳ در ۸۵ سالگی، در شب شهادت امام سجاد علیه السلام، توسط فردی با سلاح سرد در نزدیکی منزلش به شهادت رسید. پیکر او با حضور پرشکوه مردم در گلزار شهدای لاهیجان به خاک سپرده شد.

شهید حجت‌الاسلام حاج شیخ محمد باصری رحمته الله

نخستین جانباز و مبارز گناباد، در سوم فروردین سال۱۳۲۰ شمسی در روستای باغ‌آسیا گناباد به دنیا آمد و سال ۱۳۴۳ش برای ادامه تحصیل علوم دینی به نجف اشرف رفت و به‌مدت ۱۰ سال در آن دیار ماندگار شد.

وی در سال ۱۳۵۳ به گناباد بازگشت و در جریان فعالیت‌های خود، به ملاقات با علما و روحانیون تبعیدی رفت و در زمان اوج‌گیری انقلاب اسلامی نیز، با سخنرانی‌های انقلابی در این مسیر نقش تأثیرگذار داشت.

شهید باصری، صبح جمعه پنجم آبان‌ماه ۱۳۵۷ در مراسم تحريم چهلمین روز درگذشتگان زلزله طبس در حسینیه گناباد و راهپیمایی بعد از آن، از ناحیه صورت مورد اصابت گلوله قرار گرفت که برای مداوا به بیمارستان‌های گناباد، تربت حیدریه و مشهد منتقل شد، که یکی از ملاقات‌کنندگان با وی در بیمارستان مشهد، رهبر معظم انقلاب اسلامی بود.

او که برای ادامه معالجه به یاریس منتقل شده بود، با آمبولانس در محل سکونت امام خمینی رحمته الله حضور یافت و امام را در آمبولانس ملاقات کرد.

شهید باصری بعد از حدود ۴۶ سال تحمل درد و رنج جانبازی ۱ شهریور ۱۴۰۳، به جمع هم‌زمان شهیدش پیوست.

آیت‌الله علی نیری رحمته الله

آیت‌الله علی نیری همدانی، عضو جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، در سال ۱۳۰۹ هجری شمسی در منطقه درجزین قریه نیر، نزدیک همدان، به دنیا آمد. پدرش، فردی زاهد و بافضیلت،